

# VEIKON RATSASTUSRETKI HIRVENSELÄSSÄ

Lokakuun 3. päivänä 2004 Pärsänsuon hirviporukka vietti tuttuun tapaan hirvenmetsästyksen jahtipäivää. Osa oli hajaantunut koirien kanssa eri puolille seuran metsästysaluetta ja osa järjesti perinteisen miesajon Pekastimen maastoon.

Pekastimella tulikin passimiehen eteen nuori hirvisonni jota passimies pääsi ampumaan. Hirvi oli kumminkin niin elinvoimainen, että ei kaatunut heti vaan katosi haavoittuneena ampujan näkökentästä. Koska maa oli sula, niin jälkiä ei voinut seurata, joten hirven jäljille ohjattiin hirvikoiria.

Koira ottikin haukun vähän matkan päästä ja lähellä ollut Veikko lähti varovasti katsomaan, että mikä on tilanne haukussa. Veikko huomasi, että hirvi oli kaatunut kyljelleen liikkumatta ja koira veti hirven takajalasta.

Veikko otti varmistimen pois aseesta – aikomuksena ampua lopullinen armonlaukaus, mutta viereen päästyään hän huomasi hirven kuolleeksi ja silmät kiinni. Veikko varasi silloin toiseen käteensä puukon, jolla aikoi laskea veret pois hirvestä.

Juuri kun hän kumartui pistämään, hirvi aukaisi silmänsä, heilautti voimakkaasti päätään ja hyppäsi jaloilleen! Toinen hirven sarvesta tarttui aseeseen, joka samalla laukesi luodin mennessä onneksi taivaalle. Toinen sarvi sattui Veikon jalan taakse ja hirven heilautettua päätään Veikko pyörähti puukon kanssa hirven selkään.

Hirvi säntäsi lähellä sijaitsevaa Surrin lampea kohti myötämaahan, jolloin Veikko säikähti, että mennään molemmat lampeen ja alkoi sarvesta kiinni pitäen katkaista hirven kurkkutorvea ja iskemällä hirveä myös puukolla niskaan.

Noin 30 metriä ratsastettuaan tuli kapea puiden rako, josta Veikko tipahti pois hirven selästä. Hirvi jatkoi vielä saman verran aseensa kanssa lampea kohti ja kaatui sitten oikeasti kuolleena maahan. Ase oli tipahtanut loppumatkalla, mutta löytyi sitten kumminkin apuvoimien tultua paikalle hakemaan sitä.

Lopuksi Veikko riensi sitten pistämään nyt jo kuolleen hirven ja siinä tuli sitten vielä riita koiran kanssa. Koira oli nimittäin seurannut ratsukkoa koko ajan haukkuen ja hirven kaaduttua tormannut osille. Liekö sitten pitänyt Veikkoa kilpailijana saaliin jaolla, koska oli tarttunut puukkokäden hihaan repien siitä napin irti.

Veikko sai naarmuja kasvoihin sekä mustelmia jalkaansa. Hän oli kovasti sitä mieltä, että ilman puukon käyttöä he molemmat hirven kanssa olisivat päätyneet uimasilleen Surrin lampeen, koska haavoiduttuaan hirvi pyrkii menemään veteen vilvoittelemaan.

Ratsastusretki olisi voinut päättyä vaikka kuinka huonosti, hirvellä oli hyvin terävät hankosarvet ja niiden osuminen olisi saattanut aiheuttaa pahan vamman.

Aseesta oli rikkoutunut kiikari ja tukki haljennut kahdesta kohden, mutta ase saatiin vielä korjatuksi kuntoon.

Sattunutta tilannetta kerrattiin metsässä ja Tornituvalla vielä moneen kertaan. Hirvi oli kolmipiikkinen nuori uros ja siitä tehdään tapauksen muistoksi trofee, jossa on asianmukainen teksti hopealaatalla.

Tapaus on varsin harvinainen ja lopuksi todettiin, että tuollainen uroteko ei olisi onnistunutkaan miltään ”könttäukolta” – täyttäähän kyseinen hirvellä ratsastaja tämän vuoden joulukuussa vasta 74 vuotta!



HEI!!!

ODOTA...  
VERET...

PER.....!

Hyttmä'04